

Överklagande ingett den 22 september 2022 av Illumina, Inc. av den dom som tribunalen (tredje avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 13 juli 2022 i mål T-227/21, Illumina mot kommissionen

(Mål C-611/22 P)

(2022/C 432/15)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Illumina, Inc. (ombud: D. Beard, BL, J. Holmes, Barrister, P. Chappatte, avocat, E. Wright, avocate, F. González Díaz, abogado, M. Siragusa, avvocato)

Övrig parter i målet: Europeiska kommissionen, Grail LLC, Republiken Grekland, Republiken Frankrike, Konungariket Nederländerna, Eftas övervakningsmyndighet

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den överklagade domen,
- ogiltigförklara kommissionens beslut C(2021) 2847 final av den 19 april 2021 att medge begäran från Autorité de la concurrence française (Frankrikes konkurrensmyndighet) att pröva koncentrationen avseende Illumina, Inc. förvärv av ensam kontroll av Grail, Inc. (ärende COMP/M.10188 – Illumina/Grail), kommissionens beslut C(2021) 2848 final, C(2021) 2849 final, C(2021) 2851 final, C(2021) 2854 final och C(2021) 2855 final av den 19 april 2021, att medge ansökningarna från de grekiska, belgiska, norska, isländska och nederländska konkurrensmyndigheterna om att få ansluta sig till denna begäran om hänskjutande, kommissionens skrivelse av den 11 mars 2021 genom vilken Illumina och Grail underrättats om nämnda begäran om hänskjutande och kommissionens skrivelse av den 11 mars 2021 genom vilken Illumina underrättats om att detta bolag förbjöds att genomföra koncentrationen enligt artikel 7 i koncentrationsförordningen, ⁽¹⁾ och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna i förevarande mål (ansökan till tribunalen och detta överklagande av domen).

Grunder och huvudargument

Tribunalen gjorde för det första en felaktig rättstillämpning när den tolkade artikel 22.1 i koncentrationsförordningen så, att den tillåter att en medlemsstat, som förfogar över en nationell lagstiftning om kontroll av koncentrationer, begär ett hänskjutande till kommissionen av en koncentration som inte uppfyller de villkor som krävs för att undersökas på grundval av dess nationella lagstiftning om kontroll av koncentrationer.

För det andra gjorde tribunalen en felaktig rättstillämpning när den underkände Illuminas påstående att begäran om hänskjutande gjordes för sent, genom att missuppfatta betydelsen av orden ”kom till kännedom” i artikel 22.1 i koncentrationsförordningen. Tribunalen drog den felaktiga slutsatsen att tiden för en medlemsstats hänskjutande till kommissionen börjar löpa först när parterna i koncentrationen specifikt har tillhandahållit medlemsstatens myndigheter tillräckliga uppgifter som gör det möjligt för dem att göra en preliminär bedömning av huruvida koncentrationen kunde kvalificeras för att omfattas av ett hänskjutande.

Efter att ha funnit att kommissionens försening med att sända skrivelsen med anmodan var oskälig och stred mot principen om rättssäkerhet, skyldigheten att vidta åtgärder inom en rimlig frist och principen om god förvaltningssed, (i) gjorde tribunalen en felaktig rättstillämpning när den slog fast att Illumina måste visa att rätten till försvar hade åsidosatts i detta fall, eller (ii) gjorde tribunalen en felaktig rättstillämpning när den slog fast att ett sådant åsidosättande inte hade förekommit.

För det tredje gjorde tribunalen en felaktig rättstillämpning när den underkände Illuminas grund att bolaget hade berättigade förväntningar på att kommissionens praxis inte skulle ändras innan riktlinjer utfärdats och/eller att kommissionens aktiva uppmuntran av medlemsstater att begära ett hänskjutande stred mot rättssäkerhetsprincipen, (i) när den fann att berättigade förväntningar endast kunde uppstå om den försäkran som gjordes gällande specifikt avsåg den relevanta koncentrationen, (ii) genom att feltolka de berättigade förväntningarnas räckvidd, (iii) genom bedömningen att ett välavvägt yttrande från kommissionens verkställande vice ordförande med ansvar för konkurrens inte härrörde från EU-administrationen; och/eller (iv) genom slutsatsen att den verkställande vice ordförandens försäkran att kommissionen skulle fortsätta med sin praxis att avråda medlemsstaterna från att begära hänskjutande (i avvaktan på att riktlinjer skulle utfärdas) var förenlig med kommissionens uppmuntran av begäran om hänskjutande.

(¹) Rådets förordning (EG) nr 139/2004 av den 20 januari 2004 om kontroll av företagskoncentrationer ("EG:s koncentrationsförordning") (EUT L 24, 2004, s. 1).

Överklagande ingett den 27 september 2022 av RT France av den dom som tribunalen (stora avdelningen) meddelade den 27 juli 2022 i mål T-125/22, RT France mot rådet

(Mål C-620/22 P)

(2022/C 432/16)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: RT France (ombud: E. Piwnica, avocat)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens råd, Konungariket Belgien, Republiken Estland, Republiken Frankrike, Republiken Lettland, Republiken Litauen, Republiken Polen, Europeiska kommissionen, Europeiska unionens höga representant för utrikes frågor och säkerhetspolitik

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva den dom som Europeiska unionens tribunal meddelade den 27 juli 2022 i mål T-125/22, RT France/rådet,

— förplikta Europeiska unionens råd att ersätta rättegångskostnaderna,

med samtliga rättsverkningar härav.

Grunder och huvudargument

Klaganden anser att tribunalen åsidosatte bestämmelserna i artikel 41.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, när den fann att med hänsyn till det exceptionella sammanhang i vilket de angripna rättsakterna antagits och de mål som rådet eftersträvade, var unionsorganen inte skyldiga att låta klaganden yttra sig innan vederbörande fördes upp i de aktuella förteckningarna, och därför kom till slutsatsen att bolaget RT Frances rätt att yttra sig inte hade kränkts.

Klaganden anser att tribunalen åsidosatte bestämmelserna i artikel 41.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och missuppfattade den bevisning som förebringats, när den fann att inga av klagandens argument kunde visa att förfarandet kunde ha fått en annan utgång om klaganden hade beretts tillfälle att yttra sig innan de aktuella åtgärderna vidtogs, eller om klaganden på förhand hade fått kännedom om skälen till dessa åtgärder.